

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds Ordet.

N. C. Christensen: Jeg har ikke udtalt mig om, at der fra Statsrevisionens Side var begaaet en Uregelmæssighed. Jeg har udtalt mig om, at jeg mente, at det var Statsrevisionens Pligt at gøre opmærksom paa, naar der fandtes Overskridelser paa den Del af Budgettet, der vedrører Statens Klædefabrik, saavel som paa andre. Den Sum, der her er Tale om, findes jo opført paa selve Klædefabrikkens Regnskab og ikke paa det Regnskab, der findes paa næste Side, over Udlevering og Aflevering af Klæde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling og Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der have været henviste til Finansudvalget.

Forhandlingen genoptoges angaaende de *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende Andragender.

L. Rasmussen: Det Andragende, som jeg gerne med et Par Ord vilde omtale, er Andragendet under Nr. 25, Betænkningens Indstilling Nr. 13. Andragendet er fra Skoleforstanderen for Ladelund Landbrugsskole om, at det private Led paa Jernbanen ved Landbrugsskolen maa blive omdannet til en Viadukt. Dette Andragende er henvist til Trafikministerens Undersøgelse og Overvejelse. Det er altsaa ikke den højeste Grad af Velvillie, som Finansudvalget kan vise overfor et Andragende; Andragendet er altsaa ikke, som det er sagt i Gaar, pure henvist, men henvist til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse. I Almindelighed maa Indbringeren af et Andragende være meget vel tilfreds, naar han kan naa saa vidt, at Finansudvalget henviser det til vedkommende Ministers Undersøgelse og Overvejelse. Der var et Andragende om den samme Sag i Fjor, men da gik det ud paa at faa det private Led gjort til et offentligt Led. I Aar gaar

Andragendet ud paa at forandre det private Led til en Viadukt. I Fjor blev Sagen ikke henvist til den daværende Minister for offentlige Arbejder, og naar den nu kun bliver henvist til Overvejelse, er Resultatet i Virkeligheden, hvad denne Sag angaar, at vi i det forløbne Aar ikke ere naaede et Hanefjed fremad, og det er ikke saa tilfredsstillende, som det kunde være, hverken for mig, som repræsenterer Skolen, eller for denne. Og jeg kunde fristes til at sige: heller ikke for Jernbanevæsenet. Thi at dette skulde være saa fuldstændig uinteresseret i dette Spørgsmaal, som det lod til efter den højtærede Ministers Udtalelser, kan jeg ikke indrømme. Men det skal jeg imidlertid komme til senere.

Sagen er jo den, at det er nødvendigt at faa forandret Forholdene ved Ladelund Landbrugsskole, fordi Forholdene ere bleve i høj Grad forandrede, siden Jernbanen blev anlagt, og dette Led blev indrettet. Men det skal jeg for saa vidt ikke forfølge videre, som der er gjort Rede derfor i Andragendet, og der ogsaa fremkom Udtalelser derom ved Behandlingen i Fjor. Det, der i Øjeblikket interesserer mig, er væsentligt den højtærede Ministers Stilling og det, at Aaret er gaaet, uden at vi ere naaede videre. Den Tid er omme, og det faar man at tage, som det er. Men det beklagelige, synes jeg, er, at der i den højtærede Ministers Udtalelser ikke laa noget stort Haab om, at vi i en nær Fremtid kunde faa en tilfredsstillende Løsning af Forholdet. Jeg indrømmer, at jeg ikke hørte alle den højtærede Ministers Udtalelser. Men dette var tilsyneladende den væsentligste Anstødssten for at komme nogen Vegne: at man mener, at Jernbanen som saadan ikke har nogen Interesse i, at dette Forhold bliver ordnet. Den højtærede Minister udtalte om dette Forhold, at Statsbanerne ikke havde mere Interesse i at faa ordnet dette Forhold end at faa ordnet Forholdet alle andre Steder, hvor der er private Led. Jeg skal ikke udtale mig stærkt, men det er denne Udtalelse fra den højtærede Minister, som jeg haaber ikke skal vise sig at være rigtig, thi hvis det er rigtigt, at Jernbanen alle andre Steder, hvor der er private Led, har lige saa stor Interesse af en Forandring som her, vil jeg sige, at Forholdene ere ganske uforsvarlige.

Vi have mange private Led ved Banerne — hvor mange ved jeg ikke, men det er ikke saa faa —, og hvis de alle vare i lige saa høj Grad farlige for Jernbanedriften som det ved Ladelund, er det